

τῆς ἀρχαιότητος δια τὸ ἀτελές, συμφωνῶν ἕμως μὲ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν πειρᾶν. Ἄλλ' ὁ Σμεϊτζέλιος σελ. 200, διήρσεσε τὴν Βλάχω, καὶ τὸ μείναν μέρος, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν τῇ Τρανσυλβανίᾳ διετήρησε τὸ καθολικὸν ὄνομα τῶν Βλάχων, τὸ δὲ περᾶσαν τὸν Ἰστρον ποταμον, καὶ κατοικῆσαν ἐν τῇ Μοισίᾳ, ὠνόμασεν ἑαυτὸ Βολγάρω· καὶ ἐπειδὴ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἰδίας σελ. 208, οἱ Βλάχοι προῆλθον ἀπὸ τῆς Ῥωμάνω, διότι καὶ ὀνομάζον τὸν ἑαυτὸν τωσ μετὴν μητρικὴν

„εἰς τῆς παρελθόντας πολέμω, ἀδεία τῆς Ἀυτοκράτορος κατώκησαν εἰς τὴν Βολγαρίαν. Καὶ ποτὲ μὲν ὑπὲρ τῆς Ἀυτοκράτορος ἐξεστράτευον εἰς τὴν Ἰβηρίαν, κατὰ τῶν Τέρκων (τῶν νῦν), ποτὲ δὲ πάλιν κατὰ τῆς Ἀυτοκράτορος ἠχμαλώτιζον τὴν Θράκην καὶ Μακεδονίαν. Τελευταῖον ἔκαμαν τριακοταετῇ εἰρήνην μετὸν Ἀυτοκράτορα.“ (Ὁ Ζωναρῶσ Τομ. 2. βιβ. 17. σελ. 203). Τὰς δὲ λοιπὰς πράξεις καὶ πολέμω τῶν Πετζινάκων ἴδε εἰς τὴν Ἰστορίαν τῶν Βολγάρων καθότι συνεχῶς ἐπολεμῶσαν, καὶ πάλιν ἐφιλιώνοντο μετὰ αὐτῆς. Καὶ περὶ τῆς φυλῆς αὐτῶν εἶναι ἀρκετὰ ἀντὰ.